

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
Факультет інформаційних технологій та управління
Кафедра управління

Матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції
«УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМИ
ТРАНСФОРМАЦІЯМИ У СУЧАСНОМУ МІСТІ»
(27 лютого, КУБГ, Київ)

Київ - 2018

УДК 005.9:316.62(477)

У 66

Управління соціально-економічними трансформаціями у сучасному місті: тези наук. – практ. інтернет-конф. (27 лютого 2018). – Київ : КУБГ, 2018. – 60 с.

Матеріали конференції «**Управління соціально-економічними трансформаціями у сучасному місті**» підготовлено в рамках реалізації науково-дослідної теми кафедри управління «Удосконалення механізмів управління в економічній та соціальній сферах міста Києва» (реєстраційний номер 0116U003994). Тези доповідей розкривають напрями роботи конференції за секціями:

Трансформації у суспільному розвитку сучасного міста: соціальний, економічний, екологічний аспекти.

Професійний розвиток сучасних фахівців в умовах суспільних трансформацій.

Нова українська школа – територія сучасних освітніх трансформацій суспільства.

Матеріали подано в авторській редакції. Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, статистичних даних, галузевої термінології, інших відомостей.

Адреса оргкомітету: м. Київ, вул. М. Тимошенка, 13-б., Київський університет імені Бориса Грінченка, кафедра управління (каб.514).

Відповідальні за підготовку матеріалів конференції – Міляєва В.Р., Орлова Н.С., Панченко А.Г.

Київський університет імені Бориса Грінченка

різних правових, економічних, політологічних, управлінських, соціально-гуманітарних та інших питань професійної діяльності державного службовця. Це ускладнюється наявністю чинників:

- невизначеністю статусу молодого держслужбовця в Україні, як наслідок – відсутністю державної підтримки зазначеної категорії службовців;

- соціальною дезадаптацією молодих держслужбовців;

- недостатньою практичною підготовкою посадовців у процесі навчання у ВНЗ (акцент на теоретичну, а не на практичну підготовку; недостатній рівень знань щодо сутності професійної діяльності; наявність певних розбіжностей між уявленнями про професійну діяльність та реальним рівнем виконання обов'язків, пов'язаних з багатоманітністю функцій молодого держслужбовця);

- відсутністю достатньої мотиваційної готовності випускників ВНЗ до держслужби;

- особливостями професійної адаптації молодих держслужбовців.

Тому необхідно піднімати питання про педагогічну підтримку молодого держслужбовця. Її особливість в структурах держслужби виходить із того, що підтримка спрямована на формування в молодих співробітників бажання отримати допомогу від більш освіченого колеги або керівника. Саме педагогічна підтримка формує позитивне ставлення до служби, прагнення зробити кар'єру, підвищити власний професійний рівень, позбутися помилок і комплексів у процесі адаптації до управлінської діяльності.

УДК 378.147:37.033

Королецька Л.В., асистент

ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК СТУДЕНТІВ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Найважливішим фактором сталого розвитку на планеті і забезпечення глобальної екологічної безпеки є організація кваліфікованої екологічної освіти кожної людини і суспільства в цілому, спрямованої на формування екологічної культури.

Розвиток екологічної культури майбутніх фахівців в університетській освіті має складний, комплексний характер і

об'єктивно розглядається з позиції різноманітних підходів, зокрема професійно – особистісного навчання студентів.

Більшість наукових досліджень в галузі екологічної освіти виконані в контексті обґрунтування і змістовної розробки цього феномену стосовно навчання і виховання різних професійних груп, а у нашому випадку майбутніх бакалаврів лісового та садово-паркового господарства. Крім того, активно триває пошук методологічних основ модернізації екологічної освіти, помітно активізуються дослідження в області різних технологій, зокрема особистісно-професійних.

Тому, на наш погляд, слід зупинитися на теоретичному аналізі відносно нової галузі науки – екологічної акмеології як науковому і прикладному напрямку, що виник на стику психологічного, екологічного та інших видів знань, що обумовлено в сучасних умовах низкою проблем, серед яких системоутворюючий характер мають екологічні проблеми.

Вчені розглядають екологічну акмеологію як спеціальну область акмеологічних досліджень, що займається вивченням екологічних аспектів акмеологічного процесу, тобто процесу особистісно-професійного розвитку людини. Екологічна акмеологія, в трактуванні вчених-теоретиків, представлена сьогодні наступними напрямками досліджень:

- акмеологічні аспекти формування і розвитку екологічної культури людини;
- екологічні аспекти і технології створення професійних середовищ;
- акмеологічні аспекти професійної підготовки фахівців в екологічній і природоохоронній сферах;
- культура і технології прийняття управлінських рішень з урахуванням екологічного аспекту [1, с.4].

Ці напрямки також актуальні і для дослідження проблеми професійного зростання майбутніх бакалаврів лісового і садово-паркового господарства, оскільки саме ці фахівці безпосередньо пов'язані з живою природою, як ніхто краще можуть пояснити і переконати людей, чому їм необхідно берегти природу і на яку небезпеку вони піддають себе і оточуючих, не думаючи про наслідки своїх непродуманих повсякденних дій.

Також, запропоновано і змістовно розроблено основні принципи опису навколишнього природного середовища як об'єкту сприйняття. Вони формулюються наступним чином:

– екологічний (навколишнє середовище, наприклад професійне, розглядається як середовище, що представляє можливості або перешкоджає задоволенню життєвих потреб людини);

– предметно-змістовний (опис середовищ, властивості яких спочатку задані, зокрема професійної, а також освітньої, інформаційної, акмеологічної);

– діяльнісний (навколишнє середовище – це простір можливостей для оволодіння різними видами діяльності та їх реалізації: навчальної, професійної, тощо);

– функціональний (навколишнє середовище досліджують, виходячи із функціональної ролі, яку вона виконує в системі «Людина – Навколишнє середовище»; наприклад, як фактор, який впливає на людину і як умова формування і розвитку його особистості, тощо) [2].

Отже, основними принципами побудови системи професійно-екологічної освіти студентів є: єдність взаємодії основних напрямків екологічного виховання екоцентричної спрямованості; концентрація засобів екологічного впливу на студентів в освітніх програмах ВНЗ; взаємозв'язок управління і самоврядування, що призводить до зміни екологічної свідомості учнів; інтегративно-розвиваючий підхід;

Ефективність функціонування і розвитку системи професійно-екологічної освіти залежить від системної реалізації наступності у змісті навчальних програм з окремих дисциплін, засновану на професійно-екологічних цінностях; розкриття еколого-творчого потенціалу студента в процесі навчальної та позанавчальної діяльності при використанні варіативних форм виховного впливу; формування відповідного середовища ВНЗ на основі системи екологічного менеджменту; використання блочно-модульної технології навчання, що ініціює процеси особистісно-професійного розвитку майбутнього фахівця;

Рівень професійно-екологічної освіти являє собою узагальнену та цілісну характеристику певних компетенцій, оціночних уявлень і способу поведінки студентів в екологічно несприятливому середовищі, а також ступінь участі їх у поширенні і примноженні цінностей екологічної культури шляхом прояву себе в різних видах природоохоронної діяльності.

Література

1. Гагарин А. В., Глазачев С. Н. Экологическая акмеология: педагогическая адаптация : учеб. пособие. / А. В. Гагарин, С. Н. Глазачев. – М. : Московский гос. гуманитарный ун-т им. М. А. Шолохова, 2012. – 240 с.

2. Панов В.И. Экологическая психология: Опыт построения методологии. М.: Наука, 2004. – 197 с.

УДК 37.035.6

*Маркуц Л. В., заступник директора з виховної роботи,
Навчально-виховний комплекс № 209 «Сузір'я»*

НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ В УМОВАХ ОСВІТНІХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Інтеграція України у європейський простір визначає модернізацію національно-патріотичного виховання дітей та молоді і стає одним із пріоритетних напрямів діяльності закладів освіти з питань розвитку громадянина як високоморальної особистості, яка плекає українські традиції, духовні цінності, володіє відповідними знаннями, вміннями та навичками, здатна реалізувати свій потенціал в умовах сучасного суспільства, сповідує європейські цінності, готова до виконання обов'язку із захисту Батьківщини. Головним пріоритетом у трансформаційному освітньому закладі є національно-патріотичне виховання молоді з високою патріотичною свідомістю, почуттям вірності, любові до рідної землі, турботи про благо свого народу, готовності до виконання громадянського і конституційного обов'язку із захисту національних інтересів, цілісності, незалежності України, сприяння становленню її як правової, демократичної, соціальної держави [2].

Національно-патріотичне виховання молоді спрямоване на формування нового українця, що діє на основі національних та європейських цінностей. Реалізація національно-патріотичного виховання конкретизується через систему виховних завдань, серед яких: утвердження у свідомості та почуттях особистості патріотичних цінностей, переконань і поваги до культурного та історичного минулого України, виховання поваги до Конституції України, Законів України, державної символіки, підвищення престижу військової служби, усвідомлення взаємозв'язку між індивідуальною свободою,